

לו על כך ראה.

מכאן ואילך, שראה רבי אלעזר ברבי שמעון שרבי אינו מחשיבו כראוי, כי הוא אמר רבי: יש לי להשיב, כשרבי רק היה מתחיל לומר שיש לו מה להקשות, מיד אמר ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: כך וכך יש לך להשיב, בודאי אתה רוצה להקשות כך וכך, וזו היא תשובתך! מיד אמר לו את התירוץ.

השתא, היקפתנו, לולי עניתי לך מיד, היית מקיף אותנו בתשובות הבילות בהרבה קושיות, שאין בהן ממש!

כלומר, וכי ברבי אלעזר ברבי שמעון, שאביו, רבי שמעון בן יוחאי, כבר נפטר, אין לדאוג שלא תשלוט בו עין הרע?

אחתהו נמי לרבי אלעזר ברבי שמעון, הורידו גם אותו בחזרה לארץ.

חלש דעתיה חלשה דעתו של רבי, אמר: קא חשביתו ליה כוותי, וכי הוא חשוב כמותי שאתם חוששים גם לו לעין הרע? (41)

עד ההוא יומא, עד אותו יום, כי הוא אמר רבי מילתא, כשרבי היה אומר דבר מה בתורה, הוא מסייע ליה רבי אלעזר ברבי שמעון, היה רבי אלעזר ברבי שמעון מביא

לו לעין הרע, שעין הרע שייך רק בקטן שעולה לגדולה אבל מי שהוא גדול וראוי לגדולה לא יתנו בו עין הרע שהגדולה אינה חידוש לו. ולכן חלשה דעתו של רבי אלעזר ברבי שמעון שחושבים שגם הוא אינו ראוי לגדולה.

וכתב עוד שאפשר שהמהרש"א לא ניחא ליה לפרש כן שאם כן היה לו לומר "חשביתו לי כוותיה".

ובמעניי החכמה מבאר גם כן שרבי אלעזר ברבי שמעון הוא שחלשה דעתו. וכתב שמלכתחילה שהעלו את רבי לא חלשה דעתו שאפשר שאף שהוא גדול ממנו מכל מקום גם רבי ראוי לישוב על גבי הספסל אך כשהורידו אותו מהספסל היה סבור שלכן הורידו אותו מפני כבודו של רבי שלא יהיה מכובד יותר ממנו, לכן חלשה דעתו ואמר "חשביתו ליה כוותי".

ובכן יהוידע כתב שמתחילה חשב רבי אלעזר ברבי שמעון שמה שהעלו את רבי הוא מפני כבוד אביו שהיה נשיא ולא משום גדלותו. אך כשראה שהורידו אותו מפני שחששו לעין הרע הבין שהעלוהו מפני חשיבותו שאם משום כבוד

אדם מתפעלים על מציאות מוצלחה מעמידים את מציאות זו בסכנה. ומכל מקום הכל בידי שמים, וכל שלא נגזר עליו בדין שמים לאבדן הדבר, ניצל, אבל כשנגזר הדבר לאבד מתגלגל הדבר לפעמים על ידי שימת עין תמהון על הדבר ועל ידי זה הוא כלה.

ועוד כתב שמה שאמר רבי שמעון בן גמליאל פרידה אחת יש לי ביניכם וכו' אף על גב דבלא דינא לא מיית אינש, משום דשטן מקטרג בשעת הסכנה, ואדם נידון בכל יום. וגם בדין יום הכפורים קובעין לפעמים להניחו אחרי טבע העולם ולא לעשות לו נס. מסכת בבא בתרא ליקוטם לדרך יד א.

41. משום שעין הרע שולט יותר באנשים חשובים. ולכן לא חרה לו מקודם שהעלו את רבי אלעזר ברבי שמעון עמו שאין בזה כל כך הוכחה על חשיבותו. מהרש"א.

ובמראית העין תמה על פירוש מהרש"א שרבי הוא שחלשה דעתו שהרי לאחר מכן אמרו "חלש דעתיה דרבי" משמע שכאן הכוונה לרבי אלעזר ברבי שמעון שחלשה דעתו על שחששו